

Jak postupovat při nadměrné hlukové zátěži

Nejdůležitější úlohu při ochraně obyvatelstva před škodlivinami včetně hluku mají orgány ochrany veřejného zdraví (krajské hygienické stanice, Ministerstvo zdravotnictví a Hlavní hygienik), ale i jiné instituce se podílejí na tomto úkolu. Při obtěžování nadměrným hlukem mohou občané podat oficiální podnět. Oslovení příslušné instituce kompetentní k řešení daného problému značně urychlí projednání záležitosti.

Orgány ochrany veřejného zdraví

OOVZ zajišťují ochranu před hlukem definovaným v zákoně 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších zákonů. Jedná se například o hluk z dopravy, z průmyslových podniků a provozoven, ze stavební činnosti a hluk v pracovním prostředí. Zákon 258/2000 Sb. také vymezuje okruh subjektů, které mají povinnost nepřekračovat hygienické limity hluku a stanovuje situace a prostory, kterých se ochrana dotýká. Hodnoty hygienických limitů jsou uvedeny v nařízení vlády 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších novelizací. [Aktuální přehled hlukové legislativy](#), spolu s vysvětlením pojmu [hygienický limit](#), je uveden na stránkách [Národní referenční laboratoře pro hluk v komunálním prostředí](#).

Pokud je občan obtěžován nadměrným hlukem z výše uvedených zdrojů, může podat podnět na místně příslušný Orgán ochrany veřejného zdraví tj. krajskou hygienickou stanici (KHS). [Kontaktní adresy krajských hygienických stanic](#) jsou uvedeny v přehledu na internetové adrese Ministerstva zdravotnictví. Hygienická stanice dále postupuje podle správního řádu a v případě potřeby zadá kontrolní měření hluku příslušné laboratoři. Při překročení hygienických limitů je provozovatel zdroje hluku povinen postupovat podle rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví a zajistit nápravu.

Orgány ochrany veřejného zdraví neřeší problematiku zvuků působených hlasovým projevem fyzické osoby (s výjimkou veřejné produkce hudby v budově), hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, zvuk výstražných signálů a bezpečnostních a záchranných akcí a dále zvuky přírodního původu včetně přelivu vody přes vodní dílo. Dále KHS neřeší problematiku zvuků vznikající při běžném užívání bytu (s výjimkou zařízení pro větrání a vytápění). Podle zákona 258/2000 Sb. tyto zvuky nejsou považovány za hluk a nařízení vlády 272/2011 Sb. pro ně nestanovuje limity.

Obce

V kompetenci obcí je vydávání vyhlášek k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, kterými mohou být regulovány některé činnosti včetně hlučných. Obce také povolují některé akce spojené s produkcí hudby ve venkovním prostoru a mohou stanovit podmínky pro jejich průběh a ukončení. V případě enormního hluku působeného fyzickými osobami, který má charakter narušení veřejného pořádku (výtržnictví), se občané mohou obrátit na obecní resp. městskou policii.

Stavební úřady

Jsou zodpovědné za kontrolu dodržování zákona 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Dohlíží na kvalitu staveb včetně stavební akustiky tj. požadavků na vzduchovou a

kročejovou neprůzvučnost. Kvalita stavebních konstrukcí z hlediska neprůzvučnosti ovlivňuje přenos zvuků a tím i míru obtěžování sousedským hlukem (hlasy osob, kroky, zvuky běžných domácích spotřebičů). Pokud jsou občané obtěžováni tímto typem hluku a mají podezření na nedodržení předepsané neprůzvučnosti, mohou se obracet na stavební úřad.